

מתברכים, כלם מתעסקים בירשת חלקם, ולא יבאו להתערב עם ישראל ולחמד חלק ירשתם. ולכן ישראל מושכים ברכות לכל אותם ממנים, כדי שיתעסקו בחלקם ולא יתערבו עמם.

וכשהלכנו מתמלאת ברכות למעלה פראוי. ישראל באים ויונקים ממנה לבדם. ועל זה כתוב (במדבר טז) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. מה זה עצרת? פתרגומו כנישו (התבסו). כל מה שפנסו מאותם ברכות עליונות, לא יונקים ממנה עמים אחרים, פרט לישראל לבדם. ולכן פתוב עצרת תהיה לכם, לכם ולא לשאר העמים, לכם ולא לשאר הממנים.

ועד זה הם מרצים על המים, לתת להם חלק ברכות שיתעסקו בו, ולא יתערבו אחר כך בחדות ישראל כשיונקים ברכות עליונות. ועל אותו יום פתוב דודי לי ואני לו. שלא מתערב אחר עמנו.

למלך שהזמין אהובו לסעודה עליונה שעשה לו ליום רשום. אהוב המלך הרי יודע שהמלך רוצה בו. אמר המלך, פעת אני רוצה לשמח עם אהובי, ואני חושש שפאשר אני בסעודה עם אהובי, יפנסו כל אותם פקידים ממנים וישבו עמנו לשלחן לסעד סעודת השמחה עם אהובי. מה עשה? הקדים אותו אהוב מינים של ירקות וכשר שורים והקריב לפני אותם פקידים ממנים לאכל. אחר כך ישב המלך עם אהובו לאותה הסעודה העליונה מכל עדוני העולם. ובעוד שהוא לבדו עם המלך, בקש ממנו כל צרכיו ונתן לו, ושמח המלך עם אהובו

בלהוץ אנון מתעסקין באחסנת חולקהוץ. ולא הוץ אתיין לאתערבא בהדייהו דישראל ולחמדא חולק אחסנתייהוץ. ובגין כך ישראל אנון משכין ברבאן לכל אנון ממנן בגין דיתעסקון בחולקהוץ ולא יתערבון בהדייהוץ. וכד סיגרא אתמלי ברבאן לעילא כדקא יאות. ישראל אתיין וינקין מינה בלחודייהוץ. ועל דא כתיב (במדבר טז) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. מאי עצרת, פתרגומו פנישו. כל מה דכנישו מאנון ברבאן עלאין. לא ינקין מניה עמין אחרנין בר ישראל בלחודייהוץ. ובגין כך פתיב עצרת תהיה לכם. לכם ולא לשאר עמין. לכם ולא לשאר ממנן.

ועד דא אנון מרצין על המים למיהב לון חולק ברבאן דיתעסקון ביה. ולא יתערבון לבתר בחדותא דישראל פד ינקין ברבאן עלאין. ועל ההוא יומא כתיב דודי לי ואני לו. דלא אתערב אוחרא בהדן.

למלכא דזמן רחימיה בסעודתא עלאה דעביד ליה ליומא רשימא. הא רחימיה דמלכא ידע דמלכא (דף טו ע"ב) אתרעי ביה. אמר מלכא השתא אנא בעי למחדרי עם רחימאי. ודחילנא דכד אנא בסעודתא עם רחימאי יעלון כל אנון קסטורי ממנן ויתיבון עמנא לפתורא למסעד סעודתא דחדה עם רחימאי. מה עבד אקדים ההוא רחימיה קוסטורין דירוקי ובשרא דתורי ואקריב קמייהו דאנון קסטורי ממנן למיכל. לבתר יתיב מלכא עם רחימוי לההיא סעודתא עלאה מכל עדונין דעלמא. ובעוד דאיהו בלחודוי עם מלכא שאיל ליה כל צרכוי ויהיב ליה. ואחדי מלכא עם רחימיה

לְבַדּוֹ, וְלֹא הִתְעַרְבוּ אַחֲרָיִם בִּינֵיהֶם. כִּף יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. לָכֵן כְּתוּב בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם.

אָמְרוּ רַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חִיָּיא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְקִין הַדְּרֹךְ לְפָנֵינוּ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. בָּאוּ וּנְשָׁקוּהוּ. קָרָא עָלָיו רַבֵּי יוֹסִי, (ישעיה נד) וְכָל בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי ה' וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַשְּׂדֵה, יָשְׁבוּ. אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ, מַה שׁוֹנֶה שְׁכַתּוֹב (בראשית ט) וְה' הִמְטִיר עַל סֹדֶם וְעַל עַמּוֹרָה וְגו', וּמַה שׁוֹנֶה בַּמְּבוּל שְׁכַתּוֹב אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם, [לְמַה] וְלֹא כְּתוּב וְה' (בבבא)?

אָרְאָ שְׁנֵינוּ, בְּכָל מְקוֹם שְׁכַתּוֹב וְה' - הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. אֱלֹהִים סֵתָם - דִּין לְבַדּוֹ. אֲלֵא בְּסֹדֶם נַעֲשֶׂה דִין וְלֹא לְהַשְׁמִיד עוֹלָם, וְלָכֵן הוּא הִתְעַרַב בְּדִין, אֲבָל בַּמְּבוּל הַשְּׁמֵד כָּל הָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ [בַּלְבָּדוֹ] בְּעוֹלָם.

וְאֵם תֹּאמַר, [מִרְי] נָח וּמִי שֶׁהִיָּה עִמּוֹ [נָח] - נִסְתַּר מִן הָעֵינַן הִיָּה, שְׁלֵא נִרְאָה. וְעַל זֶה כָּל מַה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הַשְּׁמִיד אוֹתוֹ, וְעַל זֶה וְה' בְּגִלּוּי, וְלֹא הַשְּׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים צָרִיךְ הַסְתַּרְהָ, וְצָרִיךְ [אֲדָם] לְהַשְׁמֵר, שֶׁהָרִי הַכֹּל מַשְׁמִיד, וְעַל זֶה אֱלֹהִים לְבַדּוֹ הִיָּה.

וְזֶה סוּד (תהלים כט) ה' לַמְּבוּל יֹשֵׁב. מַה זֶה יֹשֵׁב? אֲלֵמְלֵא פְסוּק כְּתוּב, לֹא יִכְלְנוּ לְאָמְרוֹ. יֹשֵׁב לְבַדּוֹ, שְׁלֵא כָּא עִם דִּין. כְּתוּב כָּאן יֹשֵׁב, וְכְתוּב שָׁם (ויקרא יג) בְּדַד יֹשֵׁב יֹשֵׁב לְבַדּוֹ.

וּמִשּׁוּם שְׁנַח הִיָּה נִסְתַּר מִן הָעֵינַן, אַחַר כֵּן נַעֲשֶׂה דִין, וְהַשְּׁמֵד הָעוֹלָם וְנָח רְגֵזוֹ, מַה כְּתוּב? וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְגו'. שֶׁהָרִי כְּשֶׁהַשְּׁמִיד הָעוֹלָם, לֹא נִזְכַּר

בְּלַחֲדוּהִי וְלֹא אֶתְעַרְבִין אַחֲרֵינוּ בִּינֵיהֶו. כִּף יִשְׂרָאֵל עִם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּגִין כִּף כְּתִיב בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם.

אָמְרוּ רַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חִיָּיא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְקִין אוֹרְחָא קַמָּן. זַכָּאִין אֲנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא. אַתּוּ נְשָׁקוּהוּ. קָרָא עָלֵיהּ רַבֵּי יוֹסִי (ישעיה נד) וְכָל בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי יי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. פַּד מְטוּ בֵי חֲקַל יְתִיבוּ. אָמַר הֵהוּא בַר נָשׁ מָאִי שְׁנָא דְכְּתִיב, (בראשית ט) וַיִּי הִמְטִיר עַל סֹדֶם וְעַל עַמּוֹרָה וְגו'. וּמָאִי שְׁנָא בְּטוֹפְנָא דְכְּתִיב אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּכָל אֶתְר. (אמאי) וְלֹא כְּתִיב וַיִּי (בבבבא).

אָרְאָ תְנִינָן בְּכָל אֶתְר דְּכְּתִיב וַיִּי הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. אֱלֹהִים סֵתָם דִּינָא בְּלַחֲדוּי. אֲלֵא בְּסֹדֶם אֶתְעַבִּיד דִּינָא וְלֹא לְשִׁיצָאָה עַלְמָא. וּבְגִין כִּף אֶתְעַרַב אִיהוּ בְּהַדִּי דִּינָא. אֲבָל בְּטוֹפְנָא כָּל עַלְמָא שְׁצִי וְכָל אֲנוּן דְּאֶשְׁתַּפְּחוּ בְּעַלְמָא. (ג"א בלחודו) בְּעַלְמָא.

וְאִי תִימָא (ד"א דהא) נַח וְדַעְמִיָּה (ד"א אשְׁתִּיבוּ). (ג"א דהא) סֵתָם מַעֲיִנָא הָוָה דְּלֵא אֶתְחַזִּי. וְעַל דָּא כָּל מַה דְּאֶשְׁתַּכַּח בְּעַלְמָא שְׁצִי לִיהּ. וְעַל דָּא וַיִּי בְּאֶתְגַּלְיָא וְלֹא שְׁצִי כְּלָא. אֱלֹהִים בְּעֵי סֵתִימוּ וּבְעֵי לְאֶסְתַּמְרָא דְהָא כְּלָא שְׁצִי. וְעַל דָּא אֱלֹהִים בְּלַחֲדוּי הָוִי.

וְרָזָא דָּא (תהלים כט) יי לַמְּבוּל יֹשֵׁב. מַהוּ יֹשֵׁב. אֲלֵמְלֵא קָרָא כְּתִיב לֹא יִכְלִינָן לְמִימַר. יֹשֵׁב בְּלַחֲדוּי דְּלֵא אֶתְיָא עִם דִּינָא. כְּתִיב הֲכָא יֹשֵׁב, וּכְתִיב הָתָם (ויקרא יג) בְּדַד יֹשֵׁב בְּלַחֲדוּי.

וּבְגִין דְּנַח הָוָה סֵתָם מַעֲיִנָא. לְבַתָּר פַּד אֶתְעַבִּיד דִּינָא וְשְׁצִי עַלְמָא וְנַח רוּגְזִיָּה מַה כְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְגו'. דְּהָא כַּד שְׁצִי עַלְמָא לֹא אֶדְפַּר דְּסֵתָם מַעֲיִנָא הָוָה.